

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: I. S.**, zastoupen JUDr. Evou Vyskočilovou, advokátkou, se sídlem Beneše z Loun 50, Louny, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Az 211/2003 - 26 ze dne 25. 2. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Evě Vyskočilové, **se** odměna za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 1. 6. 2004 domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Az 211/2003 - 26 ze dne 25. 2. 2004, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2002, č. j. OAM - 3851/VL - 14 - P11 - 2000, jímž mu nebyl udělen azyl ani na něho nebyla vztažena překážka vycestování, a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti stěžovatel formálně odkázal na kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a uvedl, že krajský soud posoudil případ v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal věc v rozporu se zákonem o azylu. Stěžovatel také požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Az 211/2003 - 35 ze dne 5. 8. 2004 mu byla zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Eva Vyskočilová. Ta po svém ustanovení zaslala soudu své sdělení ke kasační stížnosti, v němž uvedla, že stěžovatele písemně vyzvala dne 12. 8. 2004 k osobní schůzce a předložení veškerých písemných materiálů. Stěžovatel jí telefonicky sdělil, že se podle svých možností do sídla advokátní kanceláře dostaví, a zároveň konstatoval, že veškeré nezbytné úkony včetně podání řádně odůvodněné kasační stížnosti již učinil. Až do 23. 9. 2005 se do sídla advokátní kanceláře nedostavil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona s. ř. s. Absentují-li v kasační stížnosti důvody, je stěžovatel podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k jejich doplnění, přitom není-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna a nelze-li v řízení o ní pro tento nedostatek pokračovat, je takové podání odmítnuto. Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti zásadně podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán jejím rozsahem a jejími důvody.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovést nelze. Pouhý formální odkaz na § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. doplněný obecným tvrzením rozporu s právními předpisy kasační důvod nepředstavuje. Z takového obsahu kasační stížnosti nevyplývá, v jakém rozsahu a z jakých důvodů se má Nejvyšší správní soud napadeným rozsudkem krajského soudu zabývat.

Pokud zástupkyně stěžovatele soudu sdělila, že tento nevyvinul potřebnou součinnost, aby mohla být kasační stížnost zástupkyní řádně doplněna, přes její výzvu nepředložil nezbytné písemnosti ani se osobně do sídla kanceláře nedostavil, nemělo by jakéhokoli smyslu k doplnění kasační stížnosti formálně vyzývat. Za této situace nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost podle § 106 odst. 1 s. ř. s. za obdobné aplikace § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť při absenci kasačního důvodu není zřejmý rozsah, v jakém se má Nejvyšší správní soud napadeným rozsudkem zabývat.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odměna právní zástupkyni stěžovatele nebyla přiznána, neboť v řízení o kasační stížnosti neprovedla žádný úkon právní služby. Z jejího přípisu ze dne 23. 9. 2005 pouze vyplývá, že stěžovatele vyzvala, aby jí poskytl podklady nezbytné pro poskytnutí právní pomoci. Ten však této možnosti nevyužil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

